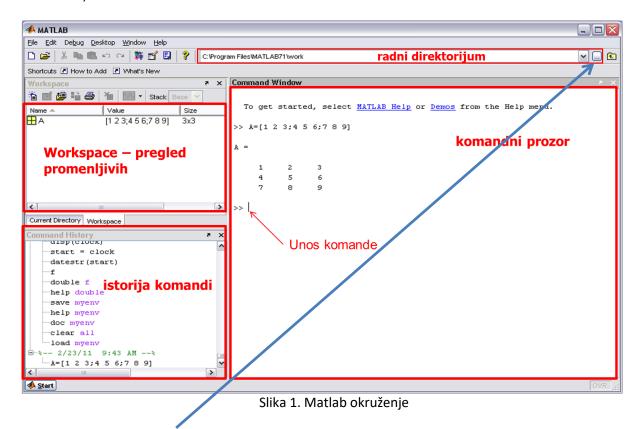
1. Uvod u MATLAB

MATLAB spada u grupu programa zasnovanih na *numeričkom* rešavanju matematičkih problema. Predstavlja interpreter zasnovan na matričnom računu i koncipiran je kao proširiv programski paket (neki od toolbox-ova koje Matlab sadrži su *ControlSystem Toolbox, SignalProcessing Toolbox* i *NeuralNetwork Toolbox*).

Osnovno okruženje predstavlja tekstualni prozor u kojem se unose *matlab* komande ili naredbe. Komande se izvršavaju neposredno nakon unošenja. Poseban simbol ">>" predstavlja početak komande. Pored komandi se mogu pisati i programi u obliku funkcija ili procedura.

Na slici 1 je predstavljeno MATLAB okruženje i najvažnije komponente u okviru njega (radni direktorijum – u okviru ovog direktorijuma se traže .m datoteke sa korisnički definisanim funkcijama; workspace – služi za pregled deklarisanih promenljivih i njihovih vrednosti; istorija komandi – pregled komandi koje je korisnik izvršio; komandni prozor – služi za unos novih komandi).

Podešavanje radnog direktorijuma: U direktorijumu koji koristite za vežbe kreirati direktorijum vezba1 i podesiti radni direktorijum matlab okruženja na kreirani direktorijum.

Definisanje promenljivih

Osnovni element u Matlabu je matrica kompleksnih brojeva. Dva moguća načina **definisanja matrice** A (u ovom slučaju dimenzija 3x3) su:

```
>> A = [1 2 3; 4 5 6; 7 8 9]
     A =
         1 2 4 5
                    6
         7
ili
     >> A = [
     1 2 3
     4 5 6
     7 8 9]
     A =
         1
             2 3
              5
          4
         7
               8
                    9
```

Primer definisanja **vektora-vrste** je:

```
>> x = [-1.3 \text{ sqrt}(3.1) (1+2)/4*5]

x = -1.3000 1.7607 3.7500
```

Definicija imagirne jedinice:

```
>> i = sqrt(-1)
i =
0.0000 + 1.0000i
```

Definisana promenljiva se može koristiti u novim naredbama, npr.

```
>> C = [1+5*i 2+6*i; 3+7*i 8]
C =

1.0000 + 5.0000i 2.0000 + 6.0000i
3.0000 + 7.0000i 8.0000 + 0.0000i
```

Uređeni niz brojeva se može definisati na sledeći način:

```
>> x = 1:4
x =
1 2 3
```

, a za korak različit od 1:

1.0000

1.5000 2.0000 2.5000 3.0000

Operator : može se koristiti i na sledeći način:

A =

21 24 27 22 25 28 23 29 26

Selekcija elemenata matrice

Za matricu:

$$>> A = [1 2 3; 4 5 6; 7 8 9]$$

A =

Element A[2][2] se dobija na sledeći način:

ans =

5

II. Izdvajanje 3. kolone matrice *A*:

ans =

3 6

III. Podmatrica:

IV. Proširenje matrice:

V. Uklanjanje 2. kolone:

VI. Elementi koji nisu eksplicitno definisani:

Osnovne operacije sa matricama

- I. Transponovanje: B = A'
- II. Sabiranje: C = A + B
- III. Sabiranje matrice i skalara: C = C 2
- IV. Množenje matrica: D = A * B
- V. **Operator** \ (za zadatu matricu A i vektor b, A\b predstavlja rešenje sistema Ax = b):

10x + 2y + 6z = 28 x + 10y + 9z = 72x - 7y - 10z = -17 $A = \begin{bmatrix} 10 & 2 & 6 \\ 1 & 10 & 9 \\ 2 & -7 & -10 \end{bmatrix} b = \begin{bmatrix} 28 \\ 7 \\ -17 \end{bmatrix}$

VI. *Pair-wise* operacije sa elementima matrice (ili vektora): .*, .+, .-, ./, itd.:

VII. Stepenovanje: ^

VIII. Relacioni operatori:

IX. Logički operatori:

negacija: ~ disjunkcija: |

Ugrađene funkcije:

```
kosinus: \cos(x)
sinus: \sin(x)
tangens: \tan(x)
e^x: \exp(x)
\sqrt{x}: \operatorname{sqrt}(x)
logaritam sa bazom e: \log(x)
logaritam sa bazom 10: \log 10(x)
apsolutna vrednost: \operatorname{abs}(x)
maksimum elemenata vektora ili matrice: \max(x)
minimum elemenata vektora ili matrice: \min(x)
suma elemenata vektora ili matrice: \operatorname{sum}(x)
zaokruživanje ka +\infty: \operatorname{ceil}(x)
zaokruživanje ka -\infty: \operatorname{floor}(x)
ostatak deljenja x sa y: \operatorname{rem}(x, y)
```

I. Osnovni podaci o funkciji:

```
>> help sin
sin    Sine of argument in radians.
sin(X) is the sine of the elements of X.

See also asin, sind.

Reference page for sin
Other functions named sin
```

II. Detaljna dokumentacija vezana za funkciju:

```
>> doc sin >>
```

III. Pronalaženje svih MATLAB funkcija koje u dokumentaciji sadrže određenu reč:

```
>> lookfor logarithm
                               - Natural logarithm.
log
                               - Common (base 10) logarithm.
log10
                               - Base 2 logarithm and dissect floating point
log2
number.
reallog
                              - Real logarithm.
                               - Logarithmically spaced vector.
logspace
                               - Matrix logarithm.
logm
betaln
                               - Logarithm of beta function.
gammaln
                               - Logarithm of gamma function.
>> a = [1 2 -3 0; 4 0 -8 0]
```

primer 1:

primer 2:

```
>> a = 5; x = 2; y = 8;
>> y = exp(-a)*sin(x) + 10*sqrt(y)
y =
28.2904
```

primer 3:

>> t = (0:0.2:1)';

MATLAB konstante:

 π : pi ∞ : Inf

nedefinisana vrednost: NaN

primer 1:

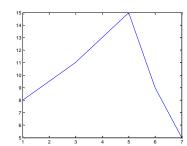
>> pi
ans =
 3.1416
>> sin(pi/4)
ans =
 0.7071

primer 2:

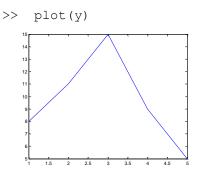
>> 0/0
ans =
NaN
>> 1/0
ans =
Inf

Crtanje grafika funkcija

Funkcija plot (x, y, ...) crta grafik tačaka u 2D. Tačke se prosleđuju kao vektori koordinata:

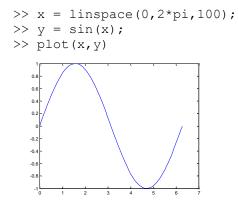

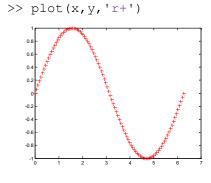
Ako se ne prosledi vektor x koordinata već samo y, MATLAB će koristiti poziciju u vektoru x kao koordinatu:

Crtanje grafika funkcije sinus na intervalu od 0 do 2π , tako da na grafiku bude 100 tačaka:

Isti grafik ali sa linijom crvene boje, a tačke su prikazane znakom +:

Dodavanje naslova i oznaka osa.

Dok je grafik otvoren ukucati:

```
>> title('grafik sinus funkcije')
>> xlabel('x osa')
>> ylabel('y osa')
```

Crtanje više grafika na istoj slici

Prvi način je prosleđivanje vektora koordinata za oba grafika:

```
>> x1 = linspace(0,2*pi,100);

>> y1 = sin(x);

>> x2 = linspace(0,2*pi,100);

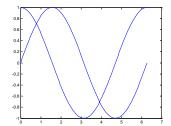
>> y2 = cos(x);

>> plot(x1,y1,x2,y2)
```


Drugi način je crtanje jednog grafika pa dodavanje novog na postojeću sliku:

```
>> plot(x1,y1,x2,y2)
>> plot(x1,y1), hold
Current plot held
>> plot(x2,y2)
```


Workspace

1. Snimanje istorije komandi

Istorija komandi se može snimati u tekstualnu datoteku:

Istoriju komandi možete pogledati ako otvorite datoteku "mojekomande" u bilo kom tekstualnom editoru. Datoteka se nalazi u radnom direktorijumu.

2. Čuvanje promenljivih iz workspace-a

Promenljive iz workspace-a se mogu snimiti u datoteku uz pomoć komande:

3. Učitavanje snimljenih promenljivih:

>> load mojepromenljive

4. Brisanje promenljivih iz workspace-a:

>> clear all

5. Brisanje komandnog prozora:

>> clc

Programi

Programi (skripte) su skup MATLAB naredbi i smeštaju se u .m datoteke. Naredbe se izvršavaju jedna po jedna i bilo kakva greška prekida program. Sve što je do tada izračunato (promenljive), ostaje u workspace-u.

Skripte se pokreću po nazivu:

```
>> moj program
```

Funkcije:

Funkcije se takođe smeštaju u .m datoteke:

- 1. Tipično se piše jedna funkcija u jednoj .m datoteci. Ako to nije slučaj, prva funkcija u datoteci mora imati isti naziv kao i sama datoteka.
- 2. Da bi se funkcija mogla pozvati u skripti ili drugoj funkciji, ona mora biti ili predefinisana MATLAB funkcija ili se njena .m datoteka mora nalaziti u workspace-u iz koga je pozvana.

naziv_funkcije.m

Iteracija i selekcija:

Kontrola toka:

return break continue

Vraćanje vrednosti pre kraja funkcije:

```
function povratna_vrednost = naziv_funkcije(parametar1, parametar2,...)
    .
    .
    .
    if izraz
        povratna_vrednost = ...;
        return
    end
    .
    .
end
```